

TEKST: FRANK VANDEPITTE – FOTO'S: RIA CABUS, GEERTJE FRANSSSEN EN MARLIES VAN GELDER

GENTSE WOONCRISIS ERKEND. HANDEN UIT DE MOUWEN

Op 20 september 2017 kwamen een 300-tal kinderen, jongeren en sympathisanten bijeen onder de stadshal. Bedoeling was om het groeiende probleem van dak en thuisloosheid bij kinderen en jongeren aan te klagen. Gent kampt met een wooncrisis en moest – ondanks verdienstelijke inspanningen – meer doen. Daarbij werd in de eerste plaats gevraagd om extra opvangplaatsen te voorzien voor dakloze gezinnen. En meer fundamenteel ook het actief inzetten van leegstaande panden in combinatie met meer steun en begeleiding, zodat mensen via een duidelijk traject de woonladder op kunnen klimmen: van 'op straat' tot 'een duurzame woonoplossing'.

De actie bespeelde een gevoelige snaar en had resultaat. Het stadsbestuur onderkende de problematiek van gezinnen in preciaire woonomstandigheden. Mensen die geen woning kunnen huren omdat hun inkomen te laag is, mensen die hun woning moeten verlaten omdat die te slecht is, mensen die geen onderdak vinden omdat er te lange wachtlijsten zijn (bij sociale huisvestingsmaatschappijen of bij opvanginitiatieven), mensen die van tijdelijke naar tijdelijke oplossing verhuizen...

Op 1 december besloot de Stad Gent een specifieke 'Taskforce Wonen' op te richten die tot doel heeft concrete voorstellen uit te werken voor 'nu, morgen en later'. Daarbij wil de Stad het 'recht op wonen' ernstig nemen en tot politieke beslissingen komen rond opvang en huisvesting. De taskforce wordt gevormd door zowat elke woon- of welzijnsactor die hierbij iets kan inbrengen: vrijwilligerswerkings, middenveldorganisaties, woningeigenaars, stadsdiensten, OCMW en beleidsmakers werken erin samen. De bedoeling is om tegen juni een aantal concrete acties uit te werken en die ook te realiseren. In tussentijd voorzag 'de warme winter' in dagopvang voor dakloze gezinnen, werden een aantal gezinnen afzonderlijk opgevangen en werd bekeken of er enkele panden specifiek gebruiksklaar konden gemaakt worden voor preciaire gezinnen. Er is nood aan een permanente infrastructuur van tijdelijke opvang, waar gezinnen en kinderen rust, ruimte en respect krijgen om te werken aan hun toekomst. Alleen zo kunnen ze uit deze vicieuze cirkel treden en hun leven zelfstandig in handen nemen.

Dat de problematiek niet afneemt, onderstreepten organisaties en middenveld terug op 31 maart. Niet toevallig

het moment dat de daklozenwinteropvang sloot. Onder de noemer **'#alles is gezegd'** werd verzamelen geblazen aan het Baudelopark. De dreigende ontruiming van een aantal te renoveren bewoonde panden, het stopzetten van soms verdoken campingwoningen, verscherpte het probleem terug. Een 200-tal kaarsen werden aangestoken als symbool voor het aantal geschatte dak- en thuisloze kinderen in Gent.

Het blijft een moeilijk gegeven om hierop een sluitend beleidsmatig antwoord te formuleren. Een antwoord dat bovendien veel middelen en expertise vereist. De taskforce wonen en bij uitbreiding de daaraan gekoppelde acties hebben alvast die verdienste dat ze het probleem ernstig nemen en op zoek gaan naar creatieve oplossingen. Bovendien maken ze duidelijk dat Gent te maken heeft met een wooncrisis die vooral de onderste lagen van de woningmarkt treft. Verder wegstappen biedt geen oplossing. Wel vollen bak aan de slag en oplossingen uitwerken: vannacht, morgen en overmorgen. Samenlevingsopbouw Gent kijkt uit naar de concrete acties die uit dit overleg moeten voorspruiten. Nodig voor de oververhitte woningmarkt in Gent. Nodig voor kwetsbare groepen op zoek naar menswaardig leven. ■

GEEN KIND OP STRAAT

#Allesisgezegd

HET CIJFER

18.377

Het Gentse CAW noteerde in het voorbije jaar maar liefst 18.377 toegewezen Nachtopvang – bedden. Dat is inclusief de cijfers van Huize Triest. De bezettingsgraad was 119 % (wat wil zeggen dat er op verschillende momenten extra opvangplaatsen opgezet werden)